Zbirka odločb sodne prakse

SODBA SPLOŠNEGA SODIŠČA (šesti senat)

z dne 25. junija 2020*

„Žlahtniteljske pravice – Predlog za spremembo datuma prenehanja žlahtniteljske pravice v Skupnosti za sorto Siberia iz vrste *Lilium L.* – Pritožba pred odborom za pritožbe pri CPVO – Nedopustnost – Obveznost obrazložitve – Člen 75 Uredbe (ES) št. 2100/94 – Učinkovito sodno varstvo – Člen 67(1) in člen 87 Uredbe št. 2100/94 – Popravek očitnih napak – Člen 53(4) Uredbe (ES) št. 874/2009“

V zadevi T-737/18,

Siberia Oriental BV s sedežem v ’t Zandu (Nizozemska), ki jo zastopa T. Overdijk, odvetnik,

tožeča stranka,

proti

Uradu Skupnosti za rastlinske sorte (CPVO), ki ga zastopajo M. Ekvad, F. Mattina in O. Lamberti, agenti,

tožena stranka,

zaradi tožbe zoper odločbo odbora za pritožbe pri CPVO z dne 15. oktobra 2018 (zadeva A 009/2017) v zvezi s predlogom za spremembo datuma prenehanja veljavnosti žlahtniteljske pravice v Skupnosti za sorto Siberia iz vrste *Lilium L.*,

SPLOŠNO SODIŠČE (šesti senat),

v sestavi A. Marcoulli, predsednica, C. Iliopoulos (poročevalec) in R. Norkus, sodnika,

sodna tajnica: A. Juhász-Tóth, administratorka,

na podlagi tožbe, v sodnem tajništvu Splošnega sodišča vložene 17. decembra 2018,

na podlagi odgovora na tožbo, v sodnem tajništvu Splošnega sodišča vloženega 1. aprila 2019,

na podlagi obravnave z dne 23. januarja 2020

izreka naslednjo

* Jezik postopka: angleščina.

Sodbo

Dejansko stanje

1 Tožeča stranka, družba Siberia Oriental BV, je 28. julija 1995 pri Uradu Skupnosti za rastlinske sorte (CPVO) vložila prijavo za žlahtniteljsko pravico v Skupnosti na podlagi Uredbe Sveta (ES) št. 2100/94 z dne 27. julija 1994 o žlahtniteljskih pravicah v Skupnosti (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 3, zvezek 16, str. 390). Ta prijava je bila registrirana pod številko 1995/0101.

2 Prijava za žlahtniteljsko pravico v Skupnosti je bila vložena za sorto Siberia, ki spada v vrsto *Lilium L.*

3 Tožeča stranka je v prijavi za žlahtniteljsko pravico v Skupnosti navedla, da se je ta sorta na ozemlju Evropske unije prvič tržila januarja 1993. Prvi nacionalni certifikat o žlahtniteljski pravici za sorto je bil izdan 8. aprila 1993 na Nizozemskem, preden je začela veljati Uredba št. 2100/94.

4 CPVO je z odločbo z dne 2. avgusta 1996 (v nadaljevanju: odločba o podelitvi) podelil žlahtniteljsko pravico v Skupnosti za sorto Siberia in pri tem kot datum prenehanja te pravice določil 1. februar 2018. Ta datum prenehanja je bil vpisan v register žlahtniteljskih pravic v Skupnosti (v nadaljevanju: register) iz člena 87 Uredbe št. 2100/94.

5 Tožeča stranka je z dopisom z dne 24. oktobra 2011 CPVO pozvala, naj pojasni metodo, ki jo je sprejel leta 1996 za izračun trajanja žlahtniteljske pravice v Skupnosti za sorto Siberia. CPVO ji je z elektronskim sporočilom, poslanim naslednji dan, posredoval zahtevane informacije.

6 CPVO in tožeča stranka sta od leta 2015 do leta 2017 nadaljevala izmenjavo informacij o metodi izračuna trajanja žlahtniteljske pravice za sorto Siberia.

7 Tožeča stranka je 24. avgusta 2017 ponovila svoje mnenje, da bi bilo treba trajanje žlahtniteljske pravice za sorto Siberia najprej izračunati na podlagi člena 19 Uredbe št. 2100/94. Poleg tega bi moral po njenem mnenju CPVO nato trajanje žlahtniteljske pravice skrajšati v skladu s členom 116(4) te uredbe, tako da bi odštel obdobje med prvim trženjem sorte Siberia in datumom začetka veljavnosti navedene uredbe. Zato je tožeča stranka CPVO predlagala, naj datum prenehanja žlahtniteljske pravice v Skupnosti, podeljene za sorto Siberia, spremeni tako, da datum 1. februar 2018 nadomesti z datumom 30. april 2020.

8 CPVO je v odločbi z dne 23. oktobra 2017 predlog za spremembo datuma prenehanja žlahtniteljske pravice v Skupnosti, ki je bil v register vpisan za sorto Siberia, razglasil za nedopusten. Prvič, menil je, da se je dvomesečni rok, določen v členu 69 Uredbe št. 2100/94 za vložitev pritožbe zoper odločbo o podelitvi, že iztekel. Drugič, štel je, da se člen 53(4) in (5) Uredbe Komisije (ES) št. 874/2009 z dne 17. septembra 2009 o določitvi izvedbenih pravil za izvajanje Uredbe Sveta (ES) št. 2100/94 v zvezi s postopkom, ki poteka na CPVO (UL 2009, L 251, str. 3), v obravnavanem primeru ne uporablja, ker v odločbi CPVO ni bila storjena nobena jezikovna napaka, napaka pri prepisovanju ali očitna napaka. Tretjič, CPVO je trdil, da ni pravne podlage za spremembo datuma vpisa žlahtniteljske pravice v Skupnosti v register.

9 Tožeča stranka je 23. novembra 2017 na podlagi člena 67 Uredbe št. 2100/94 pred odborom za pritožbe pri CPVO vložila pritožbo zoper odločbo z dne 23. oktobra 2017. Ta pritožba je vsebovala tudi predlog za vmesni popravek v skladu s členom 70 Uredbe št. 2100/94.

10 CPVO je z odločbo z dne 8. decembra 2017 zavrnil predlog za vmesni popravek na podlagi člena 70 Uredbe št. 2100/94.

11 Ustni postopek pred odborom za pritožbe je potekal 24. septembra 2018. Tožeča stranka je na obravnavi med drugim trdila, da je njena pritožba dopustna, ker temelji na členih 67 in 87 Uredbe št. 2100/94. Tožeča stranka je kot pravno podlago za svojo pritožbo navedla tudi člen 53(4) Uredbe št. 874/2009 in obveznost CPVO, da po uradni dolžnosti popravi morebitne napake v registru.

12 Odbor za pritožbe pri CPVO je z odločbo z dne 15. oktobra 2018 (v nadaljevanju: izpodbijana odločba) pritožbo zavrgel kot nedopustno.

13 Na prvem mestu je odbor za pritožbe štel, da pritožba ne more temeljiti na členu 67 v povezavi s členom 87 Uredbe št. 2100/94, saj se po njegovem mnenju ti določbi nanašata na prvotni vpis datuma prenehanja podeljene žlahtniteljske pravice v Skupnosti v register in ne na spremembo takega vpisa.

14 Na drugem mestu je menil, da pritožba prav tako ne more temeljiti na členu 53(4) Uredbe št. 874/2009. Po mnenju odbora za pritožbe namreč odločba CPVO z dne 23. oktobra 2017, s katero je ta zavrnil predlog za spremembo datuma prenehanja, v skladu s členom 67(1) Uredbe št. 2100/94 ni odločba, zoper katero se je dopustno pritožiti. Zlasti naj ne bi bila odločba glede vpisa ali izbrisa podatkov v registru v smislu člena 87 Uredbe št. 2100/94. Odbor za pritožbe je navedel, da to velja tudi glede zatrjevane zavrnitve CPVO, da izvaja pristojnost, ki mu je podeljena, da po uradni dolžnosti popravi morebitne napake v registru.

15 Na tretjem mestu je odbor za pritožbe, ki je potrdil obrazložitev odločbe z dne 23. oktobra 2017, navedel, da domnevne napake pri izračunu datuma prenehanja žlahtniteljske pravice v Skupnosti ni mogoče šteti za očitno napako v smislu člena 53(4) Uredbe št. 874/2009. Dodal je, da je mogoče člen 116(4), četrta alinea, Uredbe št. 2100/94 *prima facie* razlagati na več načinov.

16 Na četrtem in zadnjem mestu je odbor za pritožbe ugotovil, da pritožba ni dopustna, ker je bila vložena po izteku dvomesečnega roka iz člena 69 Uredbe št. 2100/94. Ker je bila pritožba razglašena za nedopustno, se odbor za pritožbe ni izrekel o razlagi člena 116 Uredbe št. 2100/94.

Predlogi strank

17 Tožeča stranka Splošnemu sodišču predlaga, naj:

– izpodbijano odločbo razglasi za nično;

– CPVO naloži, naj v register namesto datuma prenehanja, ki je v njem določen zdaj, vpiše datum 30. april 2020.

18 CPVO Splošnemu sodišču predlaga, naj:

– tožbo zavrne;

– tožeči stranki naloži plačilo stroškov, ki jih je priglasil.

Pravo

Dopustnost

Dopustnost drugega tožbenega predloga tožeče stranke

19 Tožeča stranka v okviru drugega predloga Splošnemu sodišču predlaga, naj CPVO odredi, naj v register namesto datuma prenehanja, ki je v njem določen zdaj, vpiše datum 30. april 2020.

20 CPVO v odgovoru na tožbo trdi, da drugi predlog ni dopusten.

21 Iz ustaljene sodne prakse izhaja, da mora odbor za pritožbe pri CPVO v okviru tožbe, vložene zoper njegovo odločbo pred sodiščem Unije, v skladu s členom 73(6) Uredbe št. 2100/94 storiti vse, kar je potrebno, da izvrši sodbo sodišča Unije. Splošno sodišče zato ni pristojno, da bi CPVO naložilo, kako naj odloči, temveč je slednji tisti, ki mora odločiti na podlagi izreka in obrazložitve sodb sodišča Unije (glej v tem smislu sodbo z dne 5. februarja 2019, Mema/CPVO (Braeburn 78 (11078)), T-177/16, EU:T:2019:57, točka 29; glej po analogiji tudi sodbo z dne 11. julija 2007, El Corte Inglés/UUNT – Bolaños Sabri (PiraÑAM diseño original Juan Bolaños), T-443/05, EU:T:2007:219, točka 20 in navedena sodna praksa).

22 Zato drugi tožbeni predlog ni dopusten v delu, v katerem se nanaša na to, naj Splošno sodišče CPVO odredi, naj spremeni datum prenehanja žlahtniteljske pravice v Skupnosti za sorto Siberia, kakor je ta datum vpisan v register.

Dopustnost sklicevanja na trditve, navedene pred organi CPVO

23 CPVO zatrjuje nedopustnost splošnih sklicevanj tožeče stranke na trditve in vloge, predložene v postopku pred odborom za pritožbe pri CPVO.

24 V zvezi s tem je treba trditve, na katere se tožeča stranka sklicuje tako, da v točki 5.24 tožbe napotuje na natančne točke stališč, ki jih je predložila v upravnem postopku pred CPVO in ki jih sicer ni predložila kot priloge k tožbi, zavreči kot nedopustne.

25 Na podlagi člena 21, prvi odstavek, Statuta Sodišča Evropske unije, ki se v skladu s členom 53, prvi odstavek, navedenega statuta uporablja za postopek pred Splošnim sodiščem, in člena 177(1)(d) Poslovnika mora namreč vsaka začetna vloga med drugim vsebovati kratek povzetek tožbenih razlogov. Ta navedba mora biti dovolj jasna in natančna, da toženi stranki omogoči pripravo obrambe in Splošnemu sodišču, da odloči o tožbi. Enako velja za vsak predlog, ki ga morajo spremljati tožbeni razlogi in utemeljitve, ki omogočajo toženi stranki in sodišču, da presodi o njegovi utemeljenosti. Tako morajo bistveni, dejanski in pravni elementi, na katerih temelji tožba, vsaj povzeto, a skladno in razumljivo izhajati iz besedila tožbe. Medtem ko se vsebina tožbe v določenih točkah lahko podpre in dopolni s sklicevanjem na povzetke priloženih listin, pa splošno sklicevanje na druge dokumente, tudi na tiste, ki so priloženi k tožbi, ne more nadomestiti neobstoja bistvenih elementov pravnega utemeljevanja, ki morajo biti navedeni v tožbi. Podobno se zahteva, če se v utemeljitev tožbenega razloga navaja očitek ali trditev (glej sodbo z dne 11. aprila 2019, Fomanu/EUIPO – Fujifilm Imaging Germany (Upodobitev metulja), T-323/18, neobjavljena, EU:T:2019:243, točka 17 in navedena sodna praksa). Poleg tega Splošno sodišče ni dolžno z iskanjem pomembnih tožbenih razlogov in trditev v dokumentih, na katere se te sklicujejo, prevzeti vloge strank (glej sodbo z dne 9. marca 2018, Recordati Orphan Drugs/EUIPO – Laboratorios Normon (NORMOSANG), T-103/17, neobjavljena, EU:T:2018:126, točka 24 in navedena sodna praksa).

26 V obravnavanem primeru se tožeča stranka v točki 5.24 tožbe zgolj sklicuje na „točko 4.4 vloge z dne 23. novembra 2017, ki se nanaša na vsebino zadeve, ter na točki 3 in 4 spisa o ustnih navedbah, predloženih na obravnavi z dne 24. septembra 2018“, in poudarja, da je treba trditve, navedene v okviru postopka pred odborom za pritožbe pri CPVO, prav tako šteti za del utemeljevanja, podanega v okviru te tožbe. Vendar poleg tega, da vloga in spis o ustnih navedbah, na katera se sklicuje tožeča stranka, nista bila priložena tožbi, to sklicevanje ne more nadomestiti neobstoja bistvenih elementov pravnega utemeljevanja, ki morajo biti navedeni v tožbi.

27 Iz navedenega izhaja, da v okviru te tožbe sklicevanje v točki 5.24 tožbe na trditve iz dokumentov, ki jih je tožeča stranka predložila v upravnem postopku pred CPVO, ni dopustno.

Utemeljenost

28 Tožeča stranka v utemeljitev tožbe navaja dva tožbena razloga, od katerih se prvi nanaša na bistveno kršitev postopka zaradi neobstoja obrazložitve, drugi pa na kršitev Uredbe št. 2100/94 ali katerega koli pravnega pravila v zvezi z njeno uporabo, vključno s Pogodbama EU in DEU. Tožeča stranka zlasti trdi, da je bila njena pritožba pred odborom za pritožbe dopustna.

29 Najprej je treba preučiti drugi tožbeni razlog in nato prvi tožbeni razlog.

Drugi tožbeni razlog: odbor za pritožbe pri CPVO naj bi s tem, da je pritožbo, ki mu je bila predložena, razglasil za nedopustno, napačno uporabil pravo

30 Drugi tožbeni razlog je razdeljen na dva dela, s katerima tožeča stranka izpodbija presojo CPVO, da tožba ni dopustna.

– Prvi del drugega tožbenega razloga, ki se v bistvu nanaša na kršitev člena 67 v povezavi s členom 87 Uredbe št. 2100/94 in omejitev pravnih sredstev, ki jih imajo imetniki žlahtniteljske pravice v Skupnosti zoper očitne napake

31 Tožeča stranka trdi, da je odbor za pritožbe storil napako s tem, da je štel, da pritožba ne more temeljiti na členu 67 v povezavi s členom 87 Uredbe št. 2100/94, saj se po mnenju odbora za pritožbe ti določbi nanašata na prvotni vpis datuma prenehanja podeljene žlahtniteljske pravice v Skupnosti v register in ne na spremembo takega vpisa. Tožeča stranka ugovarja, da se z razlogovanjem odbora za pritožbe umetno razlikuje med prvotnim vpisom datuma prenehanja žlahtniteljske pravice v Skupnosti in spremembo takega vpisa.

32 Po mnenju tožeče stranke je odločba o zavrnitvi predloga za popravek datuma prenehanja žlahtniteljske pravice v Skupnosti, kakor je ta datum naveden v registru, jasno zajeta s pojmom „vpisa ali izbrisa podatkov v registru“ v smislu člena 87 Uredbe št. 2100/94. Tožeča stranka meni, da izpodbijana odločba vodi do nepravične omejitve pravnih sredstev, ki jih imajo imetniki žlahtniteljske pravice v Skupnosti zoper očitne napake pri vpisu podatkov v register.

33 CPVO prereka trditve tožeče stranke.

34 Opozoriti je treba, da je pravna varnost eno od splošnih načel, ki jih priznava pravo Unije. Pravnomočnost upravne odločbe po preteku razumnih rokov za vložitev tožbe ali z izčrpanjem pravnih sredstev pripomore k navedeni pravni varnosti in iz tega izhaja, da pravo Unije ne zahteva, da je upravni organ načeloma dolžan preizkusiti upravno odločbo, ki je postala pravnomočna (sodbe z dne 13. januarja 2004, Kühne & Heitz, C-453/00, EU:C:2004:17, točka 24; z dne 12. februarja 2008, Kempter, C-2/06, EU:C:2008:78, točka 37, in z dne 4. oktobra 2012, Byankov, C-249/11,

EU:C:2012:608, točka 76). Poleg tega je namen rokov za vložitev pravnega sredstva zagotovitev pravne varnosti s tem, da se prepreči časovno neomejeno izpodbijanje aktov Unije, ki imajo pravne učinke (sodba z dne 9. marca 1994, TWD Textilwerke Deggendorf, C-188/92, EU:C:1994:90, točka 16).

35 V obravnavanem primeru je treba ugotoviti, da so razpoložljiva pravna sredstva in roki, v katerih je mogoče pravno sredstvo vložiti, navedeni v Uredbi št. 2100/94.

36 Člen 67(1) Uredbe št. 2100/94 namreč določa, da se je dopustno „[p]ritožiti […] na odločbe urada, ki so bile sprejete v skladu s členi 20, 21, 59, 61, 62, 63 in 66, pa tudi na odločbe glede […] vpisa ali izbrisa podatkov v registru v skladu s členom 87 […]“.

37 V skladu s členom 69 Uredbe št. 2100/94 je treba tako pisno obvestilo o pritožbi vložiti „v dveh mesecih po vročitvi odločbe, če je naslovljena na pritožnika ali, če tega ni, v dveh mesecih po objavi odločbe […]“.

38 Poleg tega CPVO v skladu s členom 87(2)(e) Uredbe št. 2100/94 vodi register žlahtniteljskih pravic v Skupnosti, v katerem mora biti po podelitvi žlahtniteljskih pravic v Skupnosti med drugim vpisan datum pridobitve in prenehanja žlahtniteljske pravice v Skupnosti.

39 Na prvem mestu iz teh elementov izhaja, da člen 67(1) Uredbe št. 2100/94 v povezavi s členom 87(2)(e) te uredbe pritožbo določa le zoper odločbe CPVO, ki v okviru podelitve žlahtniteljske pravice v Skupnosti določi datum začetka in prenehanja navedene pravice. Odločba CPVO, ki se je izpodbijala pred odborom za pritožbe in s katero je bil zavrnjen predlog za popravek, ki ga je vložila tožeča stranka, ni zajeta s temi določbami.

40 Na drugem mestu je treba opozoriti, da je CPVO z odločbo z dne 2. avgusta 1996 podelil žlahtniteljsko pravico v Skupnosti za sorto Siberia in pri tem kot datum prenehanja te pravice določil 1. februar 2018. Dalje, ni sporno, da je bila tožeča stranka seznanjena z odločbo o podelitvi, s katero je bil določen sporni datum prenehanja, in da v dveh mesecih po vročitvi te odločbe ni vložila pritožbe. Tožeča stranka je tako v točki 4.4 tožbe kot na obravnavi pred Splošnim sodiščem izrecno priznala, da pritožbe ni vložila v roku, določenem v členu 69 Uredbe št. 2100/94. Čeprav bi lahko to odločbo izpodbijala na podlagi člena 67(1) Uredbe št. 2100/94 (glej po analogiji sodbo z dne 9. marca 1994, TWD Textilwerke Deggendorf, C-188/92, EU:C:1994:90, točka 24), v ustreznem roku ni uporabila pravnih sredstev, ki so ji bila na voljo z Uredbo št. 2100/94. Odločba o podelitvi je torej postala pravnomočna ob izteku določenega roka (glej po analogiji sodbo z dne 9. marca 1994, TWD Textilwerke Deggendorf, C-188/92, EU:C:1994:90, točka 13).

41 V tem okviru tožeči stranki ni mogoče dovoliti, da doseže ponovni začetek teka roka za vložitev pritožbe s trditvijo, da je njen predlog za popravek z dne 24. avgusta 2017 zajet z „vpis[om] ali izbris[om] podatkov v registru v skladu s členom 87 [Uredbe št. 2100/94]“. Če bi se namreč tožeči stranki dovolilo, da pritožbo na podlagi člena 67 v povezavi s členom 87 Uredbe št. 2100/94 vloži po tem, ko je vložila predlog za popravek datuma prenehanja veljavnosti žlahtniteljske pravice v Skupnosti in je CPVO zavrnil ta predlog, bi to ogrozilo pravnomočnost odločbe o podelitvi. Vsi imetniki žlahtniteljske pravice v Skupnosti bi se lahko izognili roku za vložitev pritožbe iz člena 69 Uredbe št. 2100/94, tako da bi enako kot tožeča stranka po izteku tega roka predlagali spremembo registra in vložili pritožbo zoper zavrnilno odločbo CPVO. Takega zaobidenja roka za vložitev pritožbe ni mogoče sprejeti (glej po analogiji sodbo z dne 21. marca 2014, Yusef/Komisija, T-306/10, EU:T:2014:141, točki 54 in 55).

42 V skladu z ustaljeno sodno prakso resda le obstoj novih in bistvenih dejstev upraviči predložitev zahteve za ponovni preizkus odločbe, ki se ni izpodbijala pravočasno (glej sodbo z dne 21. marca 2014, Yusef/Komisija, T-306/10, EU:T:2014:141, točka 60 in navedena sodna praksa). Vendar tožeča stranka ne uveljavlja obstoja takih bistvenih novih dejstev, s katerimi bi lahko utemeljila svoj predlog za spremembo datuma prenehanja veljavnosti žlahtniteljske pravice v Skupnosti.

43 V zvezi s tem tožeča stranka ne more utemeljeno trditi, da so se dvomi o pravilnosti datuma prenehanja pojavili več let po izdaji odločbe o podelitvi. Informacije, ki jih je CPVO na zahtevo tožeče stranke predložil o podrobnih pravilih za izračun trajanja žlahtniteljske pravice v Skupnosti, prav tako niso nova dejstva, ki bi upravičevala, da bi tožeča stranka – ki ni pravočasno uporabila pravnih sredstev, ki so ji bila na voljo z Uredbo št. 2100/94 – lahko vložila pritožbo zoper zavrnitev CPVO, da spremeni sporni datum, in tako lahko obšla rok za vložitev pritožbe zoper odločbo o podelitvi (glej po analogiji sodbo z dne 14. junija 2018, Spagnolli in drugi/Komisija, T-568/16 in T-599/16, EU:T:2018:347, točka 131).

44 Poleg tega s sodbo z dne 20. decembra 2017, Incyte (C-492/16, EU:C:2017:995), na katero se v utemeljitev svojega stališča sklicuje tožeča stranka, ni mogoče izpodbiti zgoraj navedenih ugotovitev. V zadevi, v kateri je bila izdana ta sodba, se je namreč datum prenehanja dodatnega varstvenega certifikata, ki ga je za zdravilo izdal nacionalni organ, ob upoštevanju sodbe, ki jo je pozneje izdalo Sodišče v zvezi s predlogom za sprejetje predhodne odločbe, izkazal za netočnega (sodba z dne 20. decembra 2017, Incyte, C-492/16, EU:C:2017:995, točke 23, 48 in 49). To pomeni, da je v tej zadevi prišlo do novega pomembnega dejstva, in sicer sodbe Sodišča, v kateri je bil pojasnjen način izračuna trajanja varstva. V obravnavanem primeru ni tako, zato sodne prakse, na katero se sklicuje tožeča stranka, ni mogoče uporabiti.

45 Glede na te navedbe je treba prvi del drugega tožbenega razloga zavrniti kot neutemeljen.

– Drugi del drugega tožbenega razloga, ki se v bistvu nanaša na kršitev člena 53(4) Uredbe št. 874/2009

46 Po mnenju tožeče stranke je odbor za pritožbe v točki II.A.3 izpodbijane odločbe napačno ugotovil, da pritožba ne more temeljiti na členu 53(4) Uredbe št. 874/2009. Tožeča stranka v podporo svojemu stališču navaja več trditev.

47 Na prvem mestu tožeča stranka trdi, da zadevna določba CPVO zavezuje, da popravi očitne napake. Poleg tega naj bi bilo mogoče zoper njegovo zavrnitev vložiti pritožbo na podlagi člena 67 Uredbe št. 2100/94, saj naj bi šlo za odločbo glede vpisa ali izbrisa podatkov v registru v skladu s členom 87 navedene uredbe. Tožeča stranka meni, da tudi če se člen 67 Uredbe št. 2100/94 uporabi strogo in zoper tako odločbo zato ni pritožbe, mora možnost vložitve pravnega sredstva obstajati na podlagi splošnega načela prava Unije, v skladu s katerim „mora biti vsakomur zagotovljeno učinkovito sodno varstvo zoper odločbe, ki bi lahko posegale v pravico, priznano s Pogodbama“, saj je treba ugotoviti, da ta formulacija zajema instrument, kot je Uredba št. 2100/94.

48 Na drugem mestu tožeča stranka trdi, da lahko sprememba datuma prenehanja žlahtniteljske pravice v Skupnosti, kakor je ta datum vpisan v register, načelo pravne varnosti ogrozi manj, kot bistvenejše spremembe, ki lahko nastanejo zaradi ponovne preučitve odločbe. Tožeča stranka se v utemeljitev svoje trditve sklicuje na sodbo z dne 20. decembra 2017, Incyte (C-492/16, EU:C:2017:995). Poleg tega se želi po njenem mnenju z vpisom bistvenih informacij v zvezi z registriranimi žlahtniteljskimi pravicami v Skupnosti v register ustvariti zanesljiv vir informacij in tako zagotoviti pravna varnost, ki je potrebna za varstvo interesov tretjih oseb. Zato je treba napako v registru popraviti ne glede na potek določenega časa.

49 Na tretjem mestu tožeča stranka trdi, da za popravek očitnih napak na podlagi člena 53(4) Uredbe št. 874/2009 ni določen noben rok. Uredba št. 874/2009 naj namreč v zvezi s tem ne bi vsebovala nobene določbe. V podporo svojim trditvam se sklicuje na sodbo Raad van State (državni svet, Nizozemska) z dne 18. februarja 2015 v zadevi Syngenta proti nizozemskemu patentnemu uradu. Poudarja, da v zadevi, v kateri je bila izdana ta sodba, upoštevna določba prava Unije iz uredbe, ki se uporablja, ni določala nobenega roka za popravek napake, in trdi, da enako velja tudi za člen 53(4) Uredbe št. 874/2009.

50 CPVO prereka trditve tožeče stranke.

51 Ne da bi se bilo treba izreči o vprašanju, ali je zoper odločbo CPVO na podlagi člena 53(4) Uredbe št. 874/2009 mogoče vložiti pritožbo na podlagi člena 67 Uredbe št. 2100/94, je treba ugotoviti, da napaka, ki jo zatrjuje tožeča stranka, ne spada na področje uporabe navedenega člena 53(4).

52 V skladu s členom 53(4) Uredbe št. 874/2009 je treba namreč jezikovne napake, napake pri prepisovanju in očitne napake v odločbah CPVO popraviti. Iz tega besedila je razvidno, da se s popravki, ki se izvedejo na podlagi te določbe, lahko odpravijo zgolj pravopisne ali slovnične napake, napake pri prepisovanju – kot so napake glede imen strank – ali napake, ki so tako očitne, da si ne bi bilo mogoče predstavljati nobenega drugega besedila kot popravljenega (glej po analogiji sodbo z dne 9. septembra 2011, dm-drogerie markt/UUNT – Distribuciones Mylar (dm), T-36/09, EU:T:2011:449, točka 73).

53 Glede na pomembnost zavezujoče narave izreka končne odločbe, ki jo je sprejel pristojni organ, in ob upoštevanju načela pravne varnosti je treba pravilo, ki v izjemnih primerih dovoljuje naknadne popravke take odločbe, razlagati strogo. Zato je pojem „očitna napaka“ omejen na očitne formalne napake, kot je tipkarska napaka, katerih nepravilnost je jasno razvidna iz besedila odločbe in ki ne vplivajo na njen obseg ali vsebino sprejete odločbe, kot sta določeni z izrekom in obrazložitvijo. Pojem „očitna napaka“ v smislu člena 53(4) Uredbe št. 874/2009 pa se ne more nanašati na napako, ki lahko vpliva na pravilnost vsebine izpodbijane odločbe (glej po analogiji sodbi z dne 14. decembra 2006, Gagliardi/UUNT – Norma Lebensmittelfilialbetrieb (MANŪ MANU), T-392/04, neobjavljena, EU:T:2006:400, točka 55, in z dne 18. oktobra 2011, Reisenthel/UUNT – Dynamic Promotion (Gajbe in košare), T-53/10, EU:T:2011:601, točka 35).

54 V obravnavanem primeru tožeča stranka predlaga spremembo datuma prenehanja žlahtniteljske pravice v Skupnosti za sorto Siberia. Taka sprememba pa bi vplivala na obseg in vsebino odločbe o podelitvi, s katero je bilo določeno trajanje tega varstva. Za tako spremembo je namreč treba najprej ugotoviti, kako je treba razlagati Uredbo št. 2100/94, zlasti njene določbe, upoštevne za izračun trajanja varstva. Poleg tega se tožeča stranka in CPVO nista mogla zediniti o tej razlagi, čeprav sta si dopise izmenjevala več let. Iz tega izhaja, da predloga tožeče stranke za spremembo ni mogoče šteti za predlog za popravek jezikovne napake, napake pri prepisovanju ali očitne napake v smislu člena 53(4) Uredbe št. 874/2009.

55 Ker pogoji za uporabo člena 53(4) Uredbe št. 874/2009 v obravnavanem primeru niso izpolnjeni, je treba zavrniti trditve tožeče stranke, da je njena tožba v skladu s to določbo dopustna.

56 Glede na navedeno je treba drugi del drugega tožbenega razloga zavrniti kot neutemeljen, zaradi česar je treba drugi pritožbeni razlog zavrniti v celoti.

Prvi tožbeni razlog, ki se v bistvu nanaša na kršitev obveznosti obrazložitve, ker naj odbor za pritožbe pri CPVO ne bi odgovoril na trditev, ki mu je bila predložena

57 Tožeča stranka v bistvu trdi, da odbor za pritožbe pri CPVO ni izpolnil obveznosti obrazložitve, ker ni preučil njene trditve v zvezi z obveznostjo CPVO, da po uradni dolžnosti popravi napake v registru.

58 CPVO prereka trditve tožeče stranke.

59 Opozoriti je treba, da morajo biti v skladu s členom 75 Uredbe št. 2100/94 odločbe CPVO utemeljene. Ta obveznost ima isti obseg kot obveznost iz člena 296 PDEU (glej v tem smislu sodbo z dne 5. februarja 2019, Braeburn 78 (11078), T-177/16, EU:T:2019:57, točka 43). V skladu z ustaljeno sodno prakso glede člena 296 PDEU je namen obveznosti obrazložitve dvojen, in sicer, da se na eni strani zadevnim osebam omogoči, da se zaradi varstva svojih pravic seznanijo z utemeljitvami sprejetega

ukrepa, in na drugi strani sodišču Unije, da opravi nadzor nad zakonitostjo odločbe (glej v tem smislu sodbe z dne 10. maja 2012, Rubinstein in L'Oréal/UUNT, C-100/11 P, EU:C:2012:285, točka 111; z dne 30. junija 2010, Matratzen Concord/UUNT – Barranco Schnitzler (MATRATZEN CONCORD), T-351/08, neobjavljena, EU:T:2010:263, točka 17, in z dne 27. marca 2014, Intesa Sanpaolo/UUNT – equinet Bank (EQUITER), T-47/12, EU:T:2014:159, točka 24).

60 Obveznost obrazložitve je mogoče izpolniti, ne da bi bilo treba izrecno in izčrpno odgovoriti na vse trditve tožeče stranke, če CPVO navede dejstva in pravne preudarke, ki so bistveni za odločbo (glej sodbo z dne 23. februarja 2018, Schniga/CPVO (Gala Schnico), T-445/16, EU:T:2018:95, točka 28 (neobjavljena) in navedena sodna praksa).

61 Kot je razvidno tudi iz ustaljene sodne prakse, je treba zahtevo po obrazložitvi presojati glede na okoliščine posameznega primera. V obrazložitvi ni treba podrobno navesti vseh upoštevnih dejanskih in pravnih okoliščin, ker se vprašanje, ali obrazložitev akta izpolnjuje zahteve iz člena 296 PDEU, presoja ne le glede na besedilo tega akta, ampak tudi na njegov okvir in vsa pravna pravila, ki urejajo zadevno področje (sodbi z dne 29. septembra 2011, Elf Aquitaine/Komisija, C-521/09 P, EU:C:2011:620, točka 150, in z dne 21. decembra 2016, Club Hotel Loutraki in drugi/Komisija, C-131/15 P, EU:C:2016:989, točka 47).

62 V obravnavanem primeru je iz besedila izpodbijane odločbe razvidno, da je odbor za pritožbe štel, da če je CPVO pristojen, da napake v registru popravi po uradni dolžnosti, zoper zavrnitev izvajanja te pravice ni mogoče vložiti pritožbe v smislu člena 67 Uredbe št. 2100/94. Odbor za pritožbe je dodal, da taka zavrnitev prav tako ne pomeni odločbe glede vpisa ali izbrisa podatkov v registru v skladu s členom 87 navedene uredbe. Ugotovil je tudi, da se člen 53(4) Uredbe št. 874/2009 v takem primeru ne uporablja.

63 Iz tega izhaja, da je odbor za pritožbe pravno zadostno obrazložil svojo odločbo.

64 Zato je treba prvi tožbeni razlog zavrniti kot neutemeljen in zato zavrniti tožbo v celoti.

Stroški

65 V skladu s členom 134(1) Poslovnika se plačilo stroškov na predlog naloži neuspeli stranki.

66 Ker tožeča stranka ni uspela, se ji v skladu s predlogi CPVO naloži plačilo stroškov.

Iz teh razlogov je

SPLOŠNO SODIŠČE (šesti senat)

razsodilo:

1. **Tožba se zavrne.**

2. **Družbi Siberia Oriental BV se naloži, da poleg svojih stroškov krije tudi stroške, ki jih je priglasil Urad Skupnosti za rastlinske sorte (CPVO).**

Marcoulli Iliopoulos Norkus

Razglašeno na javni obravnavi v Luxembourgu, 25. junija 2020.

Podpisi